

sobota, 21.01.2023

Postawy i gesty - wprowadzenie

Również w liturgii działa to podobnie. Zewnętrzne wykonywanie gestów czy postaw jest przejawem przeżyć wewnętrznych. A z drugiej strony przyjmowanie zewnętrznych postaw czy wykonywanie gestów potrzebne jest, a z pewnością bardzo pomaga w budzeniu i rozwijaniu w sobie kultu Boga. Przecież Kult ze swej natury ma charakter całościowy. Chodzi o to, że dotyczy tak wnętrza człowieka, jak i jego ciała.

Nie od dziś wiadomo, że gesty pomagają w przekazywaniu tego, co w nas jest, ale też przez gesty ludzie okazują sobie miłość i uczucia oraz potwierdzają relacje i więzy, które ich łączą. W liturgii podobnie to działa, z tym że postawy i gesty są znakami miłości do Boga. Dlatego tak ważne jest, by były zachowywane i wykonywane ze starannością, czcią i skupieniem. Dotyczy to każdego uczestnika Liturgii niezależnie od miejsca i sprawowanej funkcji w czasie Mszy św. czy innych Nabożeństw. Choć oczekuje się, że Służba liturgiczna, czyli posługujący w Liturgii i kapłani, powinni być wzorem, to jednak każdy uczestnik powinien dbać o czytelność postaw i gestów. Innymi słowy każdy ma obowiązek starannie wykonywać gesty i postawy (o tym pisaliśmy już w dziale na temat *savoir-vivre* w liturgii).

O gestach i postawach mówi Ogólne Wprowadzenie do Mszału Rzymskiego (OWMR). Zawarte jest ono Mszałem rzymskim, jako swoisty wstęp do Liturgii. OWMR stwierdza, że: „Gesty i postawy ciała zarówno kapłana, diakona i usługujących, jak i ludu winny zmierzać do tego, aby cała celebrowana odznaczała się pięknem i szlachetną prostotą, aby w pełni przejrzyste było znaczenie jej poszczególnych części, zaś uczestnictwo wszystkich stawalo się łatwiejsze”.

Trzeba więc zwracać uwagę na postanowienia zawarte w Ogólnym wprowadzeniu i przekazane w tradycyjnej praktyce obrządku rzymskiego. OWMR stwierdza też, że ma to celu bardziej wspólne duchowe dobro ludu Bożego niż zaspokojenie upodobań lub opinii prywatnych osób. Zachowywanie przez wszystkich uczestników jednolitych postaw ciała jest znakiem jedności członków chrześcijańskiej wspólnoty zgromadzonych na sprawowanie świętej liturgii: wyrażają one bowiem i kształtują duchowe przeżycia uczestniczących: „jednakowa postawa ciała, którą powinni zachować wszyscy uczestnicy liturgii, jest znakiem wspólnoty i jedności zgromadzenia, wyraża bowiem, a zarazem wywiera wpływ na myśli i uczucia uczestników”. (OWMR nr 20).

I na koniec tego wprowadzenia jeszcze jedno ważne rozróżnienie. Mówimy o gestach i postawach w liturgii. Pytanie, które warto sobie postawić brzmi: czym są gesty i czym jest postawa człowieka? Odpowiadając jednym zdaniem: postawa dotyczy układu całego ciała, gest zaś - jakiejś części ciała - tułowia, głowy i rąk.